

др Драган Митровић,
доцент Правног факултета у Београду

СВЕТОСАВСКИ ТЕМАТИ НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ У БЕОГРАДУ (1921–1941)

У дугој и богатој историји Правног факултета у Београду посебно место припада Светосавским тематима, који су од 1921. до 1941. сваке године расписивани за студенте права и за студенте других факултета. Око Светосавског кола окупили су се заједно и добротвори Правног факултета у Београду, познати професори права на правним и другим факултетима у земљи, као и други јавни и културни радници. Сви они и сада чине део једног драгоценог духа и времена у којем и ми данас живимо. Најмање што можемо, то је да се овим значајним поводом подсетимо њихових имена и, о св. Сави, награђених радова некадашњих студената Правног факултета у Београду.

Кључне речи: *Светосавски темат. – Правни факултет у Београду. – Професор права.*

У дугој и богатој историји Правног факултета у Београду посебно место припада установи светосавских темата. Светосавски темати су установљени 1921. године као наградни темати за студенте, а по потреби и за полазнике декторских курсева⁽¹⁾.

Међутим, истраживачу и читаоцу ће свакако бити интересантније да су светосавски темати од самог почетка замишљени као јединствена установа као и да су расписивани на свим правним факултетима у земљи⁽²⁾.

Сигурно је да је оваквом карактеру светосавских темата погодвала околност да је главна награда била тзв. Краљева награда. Не треба због тога да чуди што су најбољи награђени темати по свом квалитету често наликовали магистарским радовима. Поред главне награде, студенти су добијали награде различитих дародаваца и добротвора, одређене било само за једну годину, било за више година. На тај начин је у коло светосавских темата

(1) На 1921. годину као годину када су установљени светосавски темати упућује нас како белешка у „Архиву за правне и друштвене науке” (књ. IV/XXI, бр. 1, Београд, 25. фебруар 1922, стр. 79), тако и факултетска хроника сачувана у књигама факултетских записника (Архив Србије, књ. Г–205, Пр. 208/3). Што се, пак, тиче награда за полазнике докторских курсева, видети белешку у „Архиву за правне и друштвене науке”, књ. XVIII (XXXI), бр. 4, Београд, 25. април 1929, стр. 316.

(2) Светосавски темати су, колико нам је познато, расписивани и на Љубљанском и на Суботичком правном факултету (видети белешке у „Архиву за правне и друштвене науке”, књ. XII /XXIII, бр. 1, Београд, 1922, стр. 65. и књ. IV /XXI, бр. 5. и 6, Београд, 1922 стр. 469.

укључен значајан број награда које су често установљаване као приватне задужбине, или као фондови уз главну награду. Награде из ових задужбина и фондова расписиване су било за тзв. везане, било за тзв. незезане темате, а по потреби су, сходно вољи дародаваца, расписивани и посебни темати. Поред награђених радова, други запажени студентски радови су награђивани похвалама и пригодним поклонима. Уколико, међутим, понуђени радови не би задовољили високе критеријуме, награда за ту годину није додељивана или је, заједно са неком другом наградом, додељивана раду из сличне правне области. Уз то, посебна награда из задужбине Луке Ђеловића – Требињца додељивана је сваке године најбољем студенту у генерацији, као и награда Српске Краљевске Академије, по завештању др Николе Крстића, најбољем сиромашном студенту. Створеној мрежи награда за светосавске темате треба придодати и награде које су посебно установљаване за полазнике докторских курсева, као што је на пример учињено 1930. године, као и једнократне поклоне и прилоге којима је о св. Сави дариван Правни факултет, а посебно његова библиотека⁽³⁾.

На тај начин су око Правног факултета окупљени његови добротвори, који су подстицали дух стваралаштва и интелектуалног надметања код студентске омладине. Исто тако, не треба заборавити да је наградама побољшаван незавидан материјални положај најдаровитијим студентима, као и да је била велика част и ствар престижа бити награђен неком од награда у текућој школској години.

Многе награде су носиле имена својих оснивача, као што су награде из задужбина и фондова Луке Ђеловића–Требињца, Марка Стојановића, др Николе Крстића, Ивана Худовског, А. Орловског, Арсе Илића, Драгослава Кокановића, затим Босиљке Д. Кокановић, Роксанде Рајковић, Стане и Милутина Јовановића, Милутина Марковића, Стане Богојевић, Љубице, Јована и Стевана Јефтовића, Шемаја Демаја, Бранислава – Баје Мијушковића, Војина Тошића, др Јована Ловчевића, Чедомиља Митровића, затим Даринке Ч. Митровић, др Душана Суботића, Димитрија Илићановића, Станислава Сарића, Драгослава и Радослава Гођевића, Данице Ј. Симић, Слободана Јовановића, Андре Петровића, Јосифа Храбовског, Марије Павловић, Станислава Савића и Милице Д. Јовановић.

На исти су начин стваралаштво код студента и интерес за научни рад подстицали наградама из својих фондова различита удружења, предузећа и заводи, као што су Српска Краљевска Академија по завештању др Николе Крстића, Осигуравајуће друштво „Србија”, Коло свршених правника Велике школе из 1897. године, Савез набављачких задруга државних чиновника, Државна Хипотекарна Банка, Велико–Бечкеречка фабрика шећера, Југословенска секција лиге жена, Савез осигуравајућих друштава у Краљевини Југославији, Задужбина „Велимиријанум”, Индустриска комора у Београду, Друштво „Грајрет”, Београдска општина, Занатска комора у Скопљу, Средишни уред за осигурање радника у Загребу, Југословенско – бугарска лига и фонд Чехословачке владе.

После 1945. године традиција светосавских темата није настављена.

II

За боље разумевање карактера светосавских темата посебно је драгоцен белешка из 1940. године,⁽⁴⁾ у којој се говори о интересу студентске омла-

(3) Белешка у „Архиву за правне и друштвене науке”, књ. XVI (XXXIII), бр. 3.; Београд, 25, март 1928, стр. 243.

(4) Белешка у „Архиву за правне и друштвене науке”, књ. XL (LVII), бр. 2 Београд,

дине за овакав облик рада и оцењују постигнути резултати. У белешци стоји да светосавски темати представљају веће и скоро самосталне радове студената Правног факултета у Београду, у којима се обрађује неко важније питање из теорије и праксе друштвених наука уопште, односно права, економије, социологије. Студентски радови се, према оцени писца белешке, налазе на средини између семинарских радова и доцнијих самосталних радова и у том смислу представљају први самостални покушај студената да реше један теоријски проблем служећи се научним методима. Студенти који добијају награде не развијају се увек у „самосталног научног радника“, иако је велики број професора Правног факултета започео свој научни рад управо светосавским тематима. Међу награђеним радовима запажа се озбиљност у схватању проблема и зрелост у обради. Неки од радова су јасни знаци постојања лепих способности за самосталан научни рад. Такође, није тешко запазити пораст интересовања код студената за питања из прошлости и садашњости, истиче се у белешци, као и лепу спретност студената у руковању научним методима, из чега се може извести један „ведрији поглед на рад универзитетске младежи“.

Сваке године о св. Сави, одлуком Савета Правног факултета награђивани су студенти за најбоље урађене темате⁽⁵⁾.

За 1921. годину награђени су: Илија А. Пржић, Љубиша В. Димитријевић, Илија Јелић и Милован Вуковић.

За 1922. годину награђени су: Илија А. Пржић, Светислав Вој. Вуловић, Сава Мићовић, Стеван К. Ђирковић и Властимир М. Стевановић.

За 1923. годину награђени су: Димитрије Протић, Сава Мојић, Стојан Св. Прибићевић, Ђуро Бањац, Вељко Милинковић, Милан Вој. Вуловић и Гајо Петровић, док су похваљени Драгослав О. Благојевић, Душан Ст. Цветковић и Живко Авр. Шалом. Посебно је награђен Недељко Бранковић као сиромашан, а добар студент права.

За 1924. годину награђен је Александар Мариновић, док је Милош Дрљевић посебно награђен као сиромашан, а добар студент.

За 1925. годину награђени су: Миодраг М. Обрадовић, Тихомир Васиљевић и Љубомир Јевтић.

За 1926. годину награђени су: Владислав Брајковић, Урош М. Станковић, Тодор М. Тодоровић и Тихомир Васиљевић.

За 1927. годину награђени су: Боривоје М. Петровић, Периша Џаковић и Зоран Глокановић.

За 1928. годину на седници Наставно–научног већа од 26. јануара 1929. године, одлучено је да се на основу акта Српске Краљевске Академије из фонда др Николе Крстића награди Милорад Вучковић као сиромашан, а ваљан студент за најбољи показани успех.

За 1929. годину награђени су: Јован Ђорђевић, Гојко Грђић, Вера Дравић, Урош Станковић и Мустафа Камарић. Похваљени су: Радмило Јовановић, Богдан Шошкић и Миливоје Марковић. Те године посебно је награђен Вејсил Хаши–Бегић, као најбољи сиромашан студент права.

25. фебруар 1940, стр. 178–179.

(5) До података о награђеним студентима Правног факултета у Београду дошли смо користећи се белешкама у часопису „Архив за правне и друштвене науке“, белешкама у књигама факултетских записника у Архиву Србије, као и белешкама из друштвене хронике у листовима „Политика“ и „Време“. Рад о светосавским тематима, међутим, не би било могуће зарштити без драгоцене помоћи професора Правног факултета у Београду др Божидара Марковића, др Радомира Д. Лукића и др Драгаша Денковића, на чему им и овом приликом топло захваљујем

За 1930. годину награђени су: Петар Васиљев, Ханс Бауер и Јаша Давичо, док је похваљен Мирослав Нешић. Те године је посебно похваљен већ награђен рад Петра Васиљева као „најисцрпнији рад од свих поднетих радова”. Поред тога, награду из фонда др Николе Крстића, према акту Српске Краљевске Академије од 15. јануара 1931. године, добио је студент Сава Ђуретић за показани најбољи успех на испитима.

За 1931. годину награђени су следећи студенти права: Вера Радонић, Иван Вушовић, Станислав Мишков, Голуб Марковић, Илија Д. Илић, Мустафа Камарић, Михаило Смирнов, Павле Алексић, Драган Златановић и Јаша Давичо. За награду је предложен, али није из формалних разлога награђен Миливоје Илић, већ докторант права. Посебном наградом је награђен Сава Ђуретић као најбољи сиромашни студент.

За 1932. годину награђени су: Драгослав Јанковић, Борисав Т. Благојевић и Вуксан Џековић, док је похваљен Цвјетко Костић.

За 1933. годину награђени су: Глигорије Бугарски–Златић, Вера Радонић, Драгаша Ђ. Денковић, Павле Алексић, Мирослав Никитовић, Славољуб Поповић, Борислав Т. Благојевић, Миливој Суђић, Антоније Р. Тасић, Ранко М. Брашић, Милош Б. Тошић, Обрен Т. Благојевић, Милена В. Јанковић, Александар Ф. Стојановић, Ново Шћепановић, Драгомир К. Сретеновић, Душан Јовановић, Вучета Г. Дрљевић, Здравко Ј. Здравковић, Милан Гавриловић и Блажо Филиповић. Награђени су похвалом и комплетом „Архива” за 1933. годину: Јанко Ђ. Таховић, Војислав Ристић, Вукашин Церовић, Радомир Д. Лукић, Добривоје Богдановић и Цвјетко Костић. Студент Љубица Костић је награђена као најбољи дипломирани студент у школској 1932/1933. години, док је Обрен Т. Станковић награђен као најбољи одличан, а сиромашан студент.

За 1934. годину награђени су: Глигорије Бугарски–Златић, Мирослав Никитовић, Славољуб Поповић, Андрија Лустиг, Здравко Ј. Здравковић, Роман С. Калман, Душан Јовановић–Јулић, Ратибор Ј. Јовановић, Првослав Т. Стојановић, Обрен Т. Благојевић, Едиб Х. Хасановић, Ранко Брашић, Мирослав Б. Павловић, Богдан Јб. Поповић, Јанко Ђ. Таховић, Ново Б. Шћепановић, Радомир Д. Лукић, Миливој Суђић, Леонида Д. Милојевић и Стеван Д. Живановић. Похваљени су следећи студенти: Венадиљ З. Ђорђевић, Павле Алексић, Леонида Д. Милојевић, Никола Најданов, Мирослав Никитовић и Ангелина Савић. Посебно су награђени Миодраг Д. Туцаковић који је дипломирао у школској 1933/1934. години са одличним успехом (оцена 9,68) и Радомир Д. Лукић, студент права III семестра, као одличан, а сиромашан ученик.

За 1935. годину награђени су: Радомир Д. Лукић, Јанко Ђ. Таховић, Глигорије Бугарски–Златић, Михаило Јб. Јездић, Боривоје П. Грујички, Ђорђе Ђ. Пуљо, Сталета М. Стефановић, Иван Н. Ђаја, Павле Д. Димитријевић, Војислав В. Петровић, Ратибор Ј. Јовановић, Андреја М. Пејовић, Ранко Брашић, Павле Алексић, Милија Јанићијевић, Михаило Рајковић, Миливој Суђић, Василије Суђић и Војна Чајкановић. Похваљени су: Милан Дамјановић, Лука Зечевић и Блажо Филиповић. Посебне награде за показани успех добили су дипломирани правници Сава Пантелић (оцена 9,81) и Војислав Грол (оцена 9,72), док је Ратибор Вељковић награђен као сиромашан, а ваљан ученик треће године права.

За 1936. годину награђени су: Михаило М. Рајковић, Јован М. Јовановић, Никола В. Николић, Владета Д. Божовић, Радомир Д. Лукић, Боривоје Познић, Иван Н. Ђаја, Марко Тодоровић, Андрија Х. Полети, Добривоје С. Протић, Душан М. Јузбашић Дојчин Јб. Бакић, Љубомир И. Ковачевић, Божидар К. Злоковић, Милан М. Маринковић, Богдан Т. Петровић, Момчило Николић, Никола Д. Мирковић, Босилка Д. Кокановић, Лука Зечевић, Душан С. Марић,

Софија Ј. Пенић, Радомир Зуковић и Душанка Обрадовић. Похваљени су: Милан Ђурчин, Војислав В. Богић, Ангелина И. Савић и Илија М. Јоксимовић. Универзитетски Сенат је, исто тако, решио да се Павле Димитријевић и Глигорије Бугарски–Златић награде као студенти који су дипломирали са најбољим успехом (оцена 9,86), док је Ратибору Јовановићу, студенту IV семестра, додељена посебна награда као студенту сиромашног стања који је на време положио све прописане испите са општом оценом 8,90.

За 1937. годину награђени су: Душан Вуковић, Михајло Рајковић, Андрија Полети, Радомир Д. Лукић и Јурај Андрејев. У факултетским књигама је посебно истакнуто да се похваљује и награђује Радомир Д. Лукић, који је као најбољи студент једини са оценом 10 дипломирао на Правном факултету.

За 1938. годину одлучено је да се награде: Душан Ј. Вуковић, Фрањо Ј. Бајец, Василије Скала, Војин Андрић, Александар Б. Анђелић, Радомир В. Васиљевић, Михаило М. Рајковић, Радоман М. Зуковић, Славко М. Петковић, Мирослав Д. Поповић, Чедомир Омчикус, Радивој П. Трњанчев, Александар Марков, Никола Гиљан, Андреја Полети, Јелисавета П. Влаховић, Војислав Бундало и Саво М. Вучковић. Награђени су похвалом: Војислав С. Зерменски, Бранко М. Драговић и Михаило С. Лађевац. Посебно је награђен Славиша Б. Жижовић, који је дипломирао у школској 1937/1938. години са најбољим успехом (оцена 9,68).

За 1939. годину одлуком Савета Правног факултета награђени су: Милорад М. Драшковић, Александар Марков, Слободан Д. Вујковић, Хенрик Фингерхут, Михаило К. Стојановић, Боривоје Трњанчев, Драгослав Аврамовић, Босиљка Јанковић рођ. Кокановић, Љубомир Ј. Петровић, Александар Анђелић, Мило К. Меденица, Чедомир П. Омчикус, Јелисавета П. Влаховић, Петар Ратковић, Радомир В. Васиљевић, Алекса Ј. Тодоровић и Миленко Ристић. Похвалом су награђени следећи студенти: Јошко Ј. Симончић, Александар Б. Анђелић, Атанаско Радуловић и Десанка Сиришћевић.

За 1940. годину последњи пут, одлуком Савета Правног факултета награђени су: Драгослав Аврамовић, Десанка С. Сиришћевић, Сава Д. Боснић, Хајрудин А. Смаилагић, Бранимир М. Јанковић, Јусуф М. Сабљаковић, Боривоје П. Трњавчевић, Предраг Д. Михајловић, Милорад Максимовић, Стеван Ј. Сибер, Михаило С. Ступар, Десимир Д. Тошић, Бранислав Д. Мокић, Властимир Д. Црнчевић, Магдалена Сокић–Мићовић, Јован С. Хрњак, Никола Камењев, Радослав М. Вукановић, Јелисавета П. Влаховић, Александар М. Ђокић и Војислав Т. Ђетковић. Похваљен је Миленко Ристић. Посебно су награђени Саво Вучковић, који је школске 1939/1940. године дипломирао са оценом 9,62 и Мирослав Павловић за најбоље урађени докторски рад из Међународног јавног права, на тему „Регионализам у међународном јавном праву“.

III

У именима награђених и похваљених студената свакако ћемо и после толико година пронаћи познате научнике, јавне и културне раднике, који су значајан део историје Правног факултета и Београдског универзитета. Посебно место међу њима припада чувеним професорима Правног факултета у Београду.

Први у низу награђених професора Правног факултета, др Илија А. Пржић, професор Грађанског и Међународног права, два пута је награђиван Краљевом наградом: 1922. године за темат „Заштита мањина према уговорима о миру 1919–1920. и суверена права држава“, и 1923. године за темат „Локалне Управе у Енглеској, Француској, Белгији, предратној Пруској и предратној Аустрији“.

Горине 1930. награђен је академик др Јован Ђорђевић, професор Уставног права, наградом из фонда Луке Ђеловића – Требињца за темат „Закони радничке најамнице“.

Године 1932. награђен је др Михаило Смирнов, професор Космичког и Ваздухопловног права, наградом из фонда Милутина Марковића, бившег председника Државног Савета, за темат „Судски поступак по Которском статуту“.

Године 1933. награђени су: др Драгослав Јанковић, професор Опште историје и Историје државе и права и Историје државе и права народа Југославије, Краљевом наградом за темат „Правне прилике у Српским земљама од Цара Уроша до пада Деспотовине“, и др Борисав Т. Благојевић, професор Грађанског права, наградом из задужбине Луке Ђеловића–Требињца за темат „Основна начела нашег општег управног поступка“.

Године 1934. и неколико наредних година посебно су значајне за историју Правног факултета у Београду. То су године у којима је стасала генерација чувених професора и академика, који су својим знањем и умећем створили и обележили јединствен и непоновљив дух Правног факултета у којем и ми данас живимо.

Године 1934. награђени су: др Борисав Т. Благојевић, професор Грађанског права, наградом из фонда Стане Богојевић за темат „Егзекватура страних пресуда“, и др Драгаш Ђ. Денковић, професор Управног права, наградом из фонда Роксанде Рајковић за темат „Побијање у стечају“, док је награђен комплетом часописа „Архив“ за 1933. годину др Јанко Ђ. Таховић, професор Кривичног права.

Године 1935. награђен је професор др Јанко Ђ. Таховић, наградом из задужбине Луке Ђеловића–Требињца за темат „Утицај социјалне средине на криминалитет“, а 1936. године наградом из задужбине Марка Стојановића за темат „Утицај афективних стања на криминалитет“.

Године 1936. награђени су: др Михаило Љ. Јездић, професор Међународног приватног права, наградом из фонда Борислава–Баје Мијушковића за темат „Искључива надлежност појединих држава у међународном приватном праву“, и др Павле Димитријевић, професор Управног права, за заједнички рад са Војиславом В. Петровићем, наградом из фонда Шемаја Демаја за темат „Историјско правни развитак и садашње стање законодавства социјалног осигурања у Каљевини Југославији“.

Године 1937. награђен је др Боривоје Познић, професор Грађанског процесног права, наградом из задужбине Марка Стојановића за темат „Laesio enormis у нашем упоредном праву“. Те године награђен је професор др Павле Димитријевић, заједно са Глигоријем Бугарски–Златићем као најбољи студент који је дипломирао са оценом 9,86.

Међу студентима овенчаним Светосавском наградом, посебно место припада академику др Радомиру Д. Лукићу, професору групе предмета из теорије државе и права као и филозофије права. Професор др Радомир Д. Лукић је 1934. године награђен као студент прве године права похвалом и комплетом часописа „Архив“ за 1933. годину. Следеће, 1935. године, професор Лукић је награђен наградом из фонда Шемаја Демаја за темат „Постанак уговора као правне категорије“. Те године професору Лукићу је додељена помоћ Српске Краљевске Академије из фонда др Николе Крстића, као одличном, а сиромашном студенту III семестра права. Године 1936. професор Лукић је награђен Краљевом наградом за темат „Ограничење способности удате жене у упоредном приватном праву“ и наградом Општине града Београда за темат „Уређење Београдске општине по новом закону о општинама“. Године 1937. професор Лукић је награђен наградом из задужбине Луке Ђеловића–Требињца за темат „Тумачење изузетака“, а 1938. године наградом из

фонда Димитрија Илићановића, сенатора, за темат „Има ли морал утицаја на право?“. Исте, 1938. године, професор Лукић је као једини студент права дипломирао са оценом 10, што је посебно истакнуто у књизи факултетских записника.

Године 1941, последњи пут, награђен је др Михаило Ступар, професор Грађанског процесног права, наградом из фондова др Душана Суботића и Слободана Јовановића, конзула, за темат „Повратна сила кривичних закона“.

Поред професора Правног факултета у Београду, значајно место припада и професорима који су радили на правним факултетима у земљи или на другим факултетима.

Година 1926. и 1927. награђен је др Тихомир Васиљевић, професор Кривичног процесног права у Новом Саду. Исте, 1927. године, награђен је и академик др Владислав Брајковић, професор Саобраћајног и Међународног права у Загребу. Године 1930. похваљен је професор Миливоје Марковић. Четири године касније, 1934. године, награђен је др Славољуб Поповић, професор Управног права у Нишу, док је похваљен др Цветко Костић, професор Међународних односа на Правном факултету у Загребу. Година 1934. и 1935. награђен је академик др Обрен Т. Благојевић, професор економских наука у Београду и у Нишу, а 1935. године др Миодраг Д. Туцаковић, професор Енциклопедије права на Високој економско- правној школи у Београду, касније Економском факултету, као студент који је у школској 1933/1934. години дипломирао са оценом 9,68. Године 1939. награђен је др Војислав С. Зеремски, професор Економског факултета у Београду.

Значајно место, исто тако, припада и свима који су као правници по образовању на различите начине обликовали јавни и културни живот, постајући на тај начин важан део историје Правног факултета у Београду, без које није могуће разумети ни историју друштва са којом је испреплетана историја Правног факултета. У том смислу, готово да је непроцењива вредност сватосавских темата, о којој би требало и данас да размишљамо.

(Примљено 6.11.1990)

*Dr Dragan Mitrović,
Assistant Professor of the Faculty of Law in Belgrade*

SAINT SAVA PRIZE COMPETITIONS AT THE FACULTY OF LAW IN BELGRADE (1921 - 1941)

Summary

Special place is reserved in the long and rich history of the Faculty of Law in Belgrade to the Saint Sava Prize Competitions, which were held in the 1921 - 1941 period annually for the law school students and for those from other faculties. The Saint Sava Circle gathered both the benefactors of the Faculty of Law and its most talented students. This gave rise to generations of famous professors of the Faculty of Law in Belgrade, of other schools and faculties, as well as other cultural and public figures. All of them even now make a part of once valuable spirit and times. The least we can do today is to remember this significant pre-war activity, and to recollect relevant names on the Saint Sava Day, including their works which won the prizes at the Faculty of Law in Belgrade.

Key words: *Saint Sava Prize Competition. - Faculty of Law in Belgrade. - Professors of law.*

Dragan Mitrović,

Charge de cours à la Faculte de droit de Belgrade

LES COMPOSITIONS ECRITES A LA FACULTE DE DROIT DE
BELGRADE ENTRE 1921 ET 1941 A L'OCCASION DE LA FETE DE
SAINT-SAVA

Résumé

Les compositions écrites chaque année de 1921 à 1941 à la Faculté de droit de Belgrade par les étudiants de cette faculté et deas autres facultés, à l'occacion de la fê de Saint-Sava occupent une place particulière dans l'histoire longue et riche de la Faculté de droit de Belgrade. La Societé de Saint-Sava rassemblait les donateurs de la Faculté de droit de Belgrade et les meilleurs étudiants. Ce milieu a créé de nombreuses générations d'éminents professeurs de la Faculté de droit de Belgrade, des proffeseurs connus qui enseignaient dans les facultés de droit et dans d'autres facultés en Yougoslavie et des préposés à la culture et des personnalités importantes de la vie publique du pays. Ils font partie d'un esprit précieux et d'une époque précieuse à laquelle nous vivons nous aussi. Le moins qu'on puisse faire, c'est de rappeler, à cette occasion importante, leurs noms et les contributions écrites des anciens étudiants de la Faculté de droit de Belgrade qui ont obtenu des prix à l'occasion de la fête de Saint-Sava.

Mots clés: *Compositions écrites à l'occasion de la fête de Saint-Sava. - Faculté de droit de Belgrade. - Professeurs du droit.*